

Солдатск баллада

Баячудин Цаг зуурин правительствд дур уга боллгын олт-амтс дунд улм икәр бсәд йовб. Салдсмуд герурн хәрхәр сәдәд, эврәнн гарлицн-төрлицән санад, ургъцинь эврәнн гарар хурадж авхар ицдж, кун болгын эврәнн хув газран тәрхәр седцхäv.

Нег дакдж сө, нар деер кевтджәгъад, „Ээдж-Арәсанн нери тблә“ гидг стихотворень бичвв. Туугән би полкд болдг митингсин негн деер умшдж өгвв. Салдсмудт тер таасгдв.

Цөбк хонсн хөбн, нанур хойр уурмуд ирв.

— Чини солдатск балладчн ягъла?—гидж теднә негнь сурв.

— Эн хавтхдм бәәнә,—гидж хәру өгвв.

— Не, тиим болхла, йовий!

— Альдаран?

— Гоодан, „Правд“ орад.

Редакционн көдлмшин мел гургүлән бидн орад ирввдн.

Сегләтриг төгәләд кесг улс хутхләд бәәнә—зәрмнь бичгүдтә, зәрмнь заметкстә, зәрмнь сурврумдта. Мини даран бас күрәд ирв. Би эврәнн цаасан узулвв. Турд гигъәд хәләчкәд, сегләтр уудн.талзань-гъв:

— Тингәлән ортн, тенд узулхт...

— Деернь немдж уг келхәр седлә, зуг тесдж ядджасн рабкормуд, фронтас ирсн салдс-

муд, заводск көвүд харшлад, тууг келулсн уга.

Би кабинетур ордж ирвв.

Цаасар дуурсн, бичән стол гатц нег кун сууна, толгъа-гъан хаджугшан гилджилгъ-чкәд юм бичәд бәәнә.

— Танд юн бәәнә?—гидж тосдж, джөбләр эн сурв.

— Стихи... Солдатск баллада, —гидж хәргәр келчкәд, цаасан стол деернь тәвчквв.

— Суухитн сурджанав!—гидж кресл тал зааякад, мини стихиг оныгта кевәр умшв. Дакад стол гатцасн босв.

— Уугитн бидн барлнавдн! Тана полкдтн юн болджахиг келлтн?

— Би экләд келвв.

— Тана полкдтн ягъдж нерәд-гднә?

— Павловск.

Салдсмуд дәәнд дурго гидж намаг келхләм, хурдар нааранцааран йовн бәәдж, эн келв:

— Дәәг төгсәх кергтә, аргъта болхла, шулугъар төгсгә-хмн. Аәрм уктлән муурсн бәәнә, эн бийән аллданд аәрм дурго... Та фронтд йовлт?—гидж, гаран мини эәм деер тәвчкәд, эн нанас сурв.

— Йовла. Фронтд салдсму-дин мууднь күрч йовна. Сумн чигн уга, хот-хол чигн уга, —гидж хәру өгвв.

— Хәрнь тер! Туунә тускар тана стихд чигн келгддженә.

Мини цааснур дакн хәләчкәд келв:—Уга! Дән манд кергтә биш... Бийән даджрдж мухла-

лджах помещикүд боли капиталистрин өмнәс аәрм селмән зөрүлдж чадхмн, зөрүлх чигн зөвтә. Павловск полк, бас февральск өдрмүдләрн әдл, мана революционн цергүдин турун зергләнд йовх зөвтә.

Мана күслддж бәәх солдатск төрин тускар унн седкләрн, ик гидг иньгинәр келсн эн куунә үгд зуркн минь бульгисн, би гарвв. Бидн, салдсмуд, өдр болгын куунддж күслдг төрмудин тускар тер мел дигтә келв.

Сегләтр намаг узчкәд:

— Не, тана стихтн ягъв?—гидж сурв.

— Тер уурдтн таасгдв, барлхвдн.—гидж келв.

— Владимир Ильич келсн

болхла, стихиг барлдж болджана,—гидж сегләтө инәмс-квв.

— Ленин!—гидж байрли, ал-нәтрн би келвв.

— Ленин мел бийнь!

Газа уульницд намаг иньгүдм адгъдж куләджәцхәдлж. Редакцд нанла болсн тоотиг би цугтнь адгъдж теднд келдж өгвв.

Салдсмуд кесгтән инәлдц-хäv, дакад намаг бурушәцхäv:

— Чи, андн бәәджч! Мана солдатск бәәдлин тускар икәр келдж цәәлгъдж өгхмн бцлә.

— Тертн, келвр угагъар, тингәд чигн цугтнь сәәнәр меднә,—гидж би келвв.

Цөбк хонсн хөбн, мини стихотворень „Правд“ гарч ирв.